



בש"פ 3767/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3767/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
ת"פ 47603-06-19 - בבית המשפט המחוזי בחיפה

תאריך הישיבה: כ"ד בסיון התש"ף (16.6.2020)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה
בשם המשיב: עו"ד אילידג'אנם; עו"ד חורי רומיאו

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ל-90 ימים או עד מתן פסק דין בת"פ 47603-06-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים



1. ביום 23.6.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום המייחס למשיב התפרצות לבנין שאינו בית מגורים; גניבת נשק; ועבירות בנשק לפי סעיפים 407(ב); 384א(ג); 144(א) ו-(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בהתאמה, כל אלו בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

בתמצית על פי כתב האישום, המשיב ואחרים פרצו בשלוש הזדמנויות שונות לבית הספר הימי לפיקוד ומנהיגות קציני ים בעכו, וגנבו 49 תתי מקלע מסוג M16 אשר טרם נתפסו.

2. הליכי המעצר בעניינו של המשיב פורטו בהרחבה בהחלטתו של השופט מ' מזוז מיום 19.3.2020 (בש"פ 1971/20) בגדרה הוארך מעצרו של המשיב ב-90 ימים משלא נסתיים משפטו בתום תשעה חודשים. בקצירת האומר, ביום 17.7.2019 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, בין היתר נוכח נסיבות המקרה המצדיקות מעצר ממשי; "ההיקף העצום של כלי הנשק שנגנבו" והעובדה כי אלו, כמו גם שותפיו של המשיב, לא נתפסו; "מספר גורמים שליליים מגבירי סיכון" שעלו מהתסקיר בעניינו של המשיב; הכלל לפיו נאשם בעבירות נשק ישהה במעצר. ביום 19.8.2019 דחה השופט ד' מינצ'ר שהגיש המשיב על ההחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים (בש"פ 5290/12). המשיב הגיש שתי בקשות לעיון חוזר בהחלטה לעצור אותו עד תום ההליכים כאשר הראשונה בהן נמחקה לבקשתו ביום 22.12.2019, והשנייה נדחתה ביום 26.2.2020 ובגדרה נקבע כי לא חל כרסום בעצמת הראיות; קצב ניהול ההליך ראוי; וחלק עיקרי מהעיונים רובץ לפתחה של ההגנה. כאמור, מעצרו של המשיב הוארך ביום 19.3.2020 ב-90 ימים בהחלטת השופט מזוז.

3. אשר להליך העיקרי, עד לעת הזו נשמעו שמונה עשר עדי תביעה. דיון הוכחות שנקבע ליום 7.4.2020 בוטל כתוצאה ממצב החירום שהוכרז בשל נגיף הקורונה וביום 27.5.2020 קבע בית המשפט המחוזי ארבעה מועדים לשמיעת הוכחות לתאריכים 16.7.2020, 12.8.2020, 2.9.2020 ו-13.9.2020 תוך שציין בהחלטתו כי לא נקבעו מועדים לחודש יוני בשל אילוצים של בא כוח המשיב.

נימוקי הבקשה

4. המבקשת טענה כי קצב ניהול ההליך משביע רצון והעיוכב בשמיעת ההוכחות אינו רובץ לפתחה והעריכה כי בתום שני מועדי ההוכחות הקרובים תסתיים פרשת התביעה. עוד נטען כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו; מנסיבות ביצוע העבירה; ומתסקיר המבחן שהוגש בעניינו אשר תיאר שימוש בסמים, התנהגות תוקפנית ואלימה והעדר הכרה בדפוס התנהגותו באופן שהקשה על הערכת הסיכון בעניינו. עוד עמדה המבקשת על התעצמות מסוכנותו של המשיב נוכח עברו הפלילי הכולל את הרשעתו משנת 2017 במספר עבירות ובהן תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בגינה הושת עליו מאסר מותנה. לסיום נטען, כי משלא אותרו שותפיו של המשיב והנשקים הגנובים, קיימות עילות שיבוש בעניינו של המשיב.

5. בדיון שהתקיים בפניי שב בא כוח המבקשת על נימוקי הבקשה. בא כוח המשיב הטיל ספק בטענת המבקשת לפיה פרשת התביעה עתידה להסתיים בתום שתי ישיבות ההוכחות הבאות; הדגיש כי הארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים היא חריג לכלל; וציין כי אף שהתסקיר שהוגש בעניינו של המשיב אינו חיובי, שירות המבחן סבר כי ניתן לשקול מעצר בפיקוח אלקטרוני ומשחלפה כשנה, יש להורות על הגשת תסקיר משלים. עוד נטען כי היות המשיב נשוי ואב לארבעה ילדים מאיין את החשש מהמלטות המשיב ואף את מסוכנותו. לכך הוסיף בא כוח המשיב כי עברו הפלילי



של המשיב אינו מכביד ואינו כולל הרשעה בתחום הנשק. מנגד, בא כוח המבקשת טען כי אין לשחרר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני מכוח סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, וכי נסיבות המקרה מצדיקות מעצר מאחורי מאסר ובריח.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, תיעשה תוך איזון בין זכות הנאשם לחירות מחד, ומאידך שמירה על שלום הציבור וניהול ההליך המשפטי. זאת, תוך התחשבות במגוון שיקולים, ובהם המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, וקצב ניהול ההליך העיקרי (ראולמשל, בש"פ 1641/20 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 5 (10.3.2020)).

בעניינינו, עבירות הנשק המיוחסות למשיב חמורות ביותר ונסיבות ביצוען מלמדות על המסוכנות הנשקפת ממנו ולא שוכנעתי כי יש במצבו המשפחתי של המשיב כדי לאיין אותה. אף לא מצאתי כי מתקיימים טעמים מיוחדים בעניינו של המשיב, המצדיקים הטלתו של מעצר בפיקוח אלקטרוני כפי שדורש סעיף 22(ב)(1), והדברים אליהם הפנה השופט מזוז בהחלטתו לעיל עודם נכונים: "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013))." אשר לקצב ניהול ההליך, בהתחשב במצב החירום, התרשמתי כי קצב ניהולו הוא ראוי. חלוף הזמן אין בו כדי להקלות מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב מעצם ביצוען של עבירות נשק חמורות. לעת הזו לא מצאתי כי נקודת האיזון נעה לעבר זכותו של המשיב לחירות.

7. אשר על כן, אני נעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 20.6.2020 או עד מתן פסק דין בת"פ 47603-06-19, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו בסיון התש"פ (18.6.2020).

ש ו פ ט